

Baand er knyttet til det norske Folk. Dette er sikkert i nogen Grad Tilfældet, men samtidig mener jeg, at den Nordmand havde Ret, som for en Del Aar siden paa et Møde i Thorshavn udtalte paa sit klingende Norsk om Danske, Nordmænd og Færinger — det lød godt, og jeg blev betaget af det —: Vi er syskendebørn og trimninger alle sammen. Det vilde se godt ud, synes jeg, og vilde være glædeligt, om Nordmænd den Dag i Dag tiltraadte den Udtalelse og tog Konsekvensen af den Tankegang, som laa til Grund for Udtalelsen.

Jeg tillod mig før at udtale, at Hr. Paturssons Partifæller i Lagtinget ikke har taget klar og utvetydig Afstand fra hans Politik, skønt de har haft Lejlighed dertil, og jeg udtalte endvidere, at Selvstyrepartiet derved har faaet Medansvar for, hvad der fremtidig sker i denne Sag. Hr. Paturssons Partifæller her paa Rigsdagen har formentlig en tilsvarende Anledning til at tage Afstand fra hans Politik, som hans Partifæller i Lagtinget havde det, og jeg vilde finde det meget uheldigt, om der ikke skete en klar Afstandtagen fra det radikale Partis Side under denne Forhandling. Der er saa meget mere Grund for mig til at ønske en saadan klar Udtalelse fra det radikale Venstre, som dette Partis Formand i en Tale i Stubbekøbing for nylig angives at have fremsat Udtalelser, som der maa lægges Vægt paa under Hensyn til det ærede Medlem Hr. Zahles tidligere Forhold til Selvstyrepartiet og Kongsbonde Patursson og under Hensyn til, at det ærede Medlem netop har været paa Færøerne i Sommer og sikkert har haft Konferencer med Selvstyrepartiets Mænd eller i alt Fald har haft Lejlighed til det, og det just paa det Tidspunkt, da Partiet skulde tage endelig Stilling i Norge-Sagen. Det ærede Medlem Hr. Zahle har ifølge Avisreferater, som jeg gaar ud fra er rigtige, udtalt i Stubbekøbing: „Der er slet ikke Tale om Løsrivelsestendenser af nogen almindelig Natur. Det gælder blot for os ikke at indblande os i færøske Stridigheder, men blot behandle alle ens, ogsaa Partierne — og ikke brændemærke nogen som Landsforræder. Der har været en Forskelsbehandling — eller dog Ønsker om en saadan — saaledes, at kun det ene Parti skulde behandles som Danske, det andet ikke.“ Og saa skrives der videre: „Endelig oplæste Taleren en Erklæring om Provst Dahl, der forleden er afgivet af 6 færøske Præster, og hvori man siger god for ham. Dermed skulde Angrebene paa

den radikale Regering for Provstens Udnævnelse være slaaet ned.“ Det forekommer mig, at den citerede Udtalelse kan forstaas saaledes, at det ærede Medlem Hr. Zahle stadig vil staa som Garant for Hr. Paturssons og Selvstyrepartiets Politik. Det ærede Medlem advarer mod en Indblanding fra dansk Side i færøske Partistridigheder, og det ærede Medlem formaner den Offentlighed, han taler til, om endelig ikke at behandle de Færinger, der arbejder for, at Forbindelsen med Danmark skal bevares, anderledes, end man behandler dem, der arbejder for, at Forbindelsen skal svækkes eller endog helt afbrydes. Hvis der heri skulde ligge, at man i dansk Offentlighed bør omfatte begge Grupper og deres Arbejde med den samme Sympati, saa haaber jeg, man skal lede længe, inden man her skal træffe en Politiker af saa liberale Anskuelser. Det ærede Medlem Hr. Zahle advarede imod Indblanding i Færøernes Partistridigheder; det var interessant for mig; paa dette Punkt synes det ærede Medlem altsaa at have skiftet Anskuelse. Færingerne har ikke glemt Statsminister Zahles Indgreb i de færøske Stridigheder, bl. a. i 1918 forud for Folketingsvalget. Det ærede Medlem Hr. Zahle kan formentlig heller ikke have glemt denne Indgriben, og det er formentlig derfor, det ærede Medlem advarer imod at gentage Eksperimentet. Jeg personlig synes, at man meget godt kan tage Stilling til færøsk Politik, som dog ogsaa er et Stykke dansk Politik, og tager man Stilling, bør det være til Fordel for den Politik, som vil bevare Øerne for Danmark. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Zahle benytter de 6 Præsters Erklæring paa en Maade, som disse vanskeligt kan godkende. Følgen heraf vil derfor sikkert blive modsat det ærede Medlems Ønske. Jeg skal ellers ikke nærmere komme ind paa den omhandlede Erklæring fra Præsterne, den vil man altid kunne vende tilbage til oppe paa Færøerne.

Jeg kan ikke tilbageholde den Udtalelse, at de færøske Separatister har det godt i denne Tid. Naar de kommer til Norge, modtages de med Hyldest og Lovsang, og hernede synes der ogsaa at være et Publikum, der stadig omfatter dem med Sympati. Visse Nordmænd og norske Blade trakterer Sambandspartiet med alle de Ubehageligheder, de formaar at præstere, og der synes ogsaa at være Mænd hernede i Danmark, der ser paa os Sambandsmænd med megen Kølighed. Det vil imid-